

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 3 năm 2024

Số 700

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao tâm bất ổn?
- 2) Thực hành không đúng phải làm sao?
- 3) Muốn tu dứt khoát có được không?
- 4) Muốn đạt pháp phải làm sao?
- 5) Chuyện nào phải làm và chuyện nào không?
- 6) Muốn có trật tự phải làm sao?
- 7) Duyên lành là những chuyện gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) El Cajon, 29-06-2006 Hỏi: <i>Tại sao tâm bất ổn?</i> Đáp: Thừa tại vì chưa hiểu giá trị của đường tu. Kệ : Thành tâm thực hành chánh pháp thoát Quý yêu Trời Phật minh đạo pháp Khai triển chính mình thức giác tu Bình tâm hành pháp quy một mối.	2) El Cajon, 30-06-2006 Hỏi: <i>Thực hành không đúng phải làm sao?</i> Đáp: Thừa thực hành không đúng phải dày công. Kệ: Tự thức tự tu điều cần thiết Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền Quy y Phật Pháp không thay đổi Siêng năng hành pháp tự thức tâm.
3) El Cajon, 01-07-2006 Hỏi: <i>Muốn tu dứt khoát có được không?</i> Đáp: Thừa muốn tu dứt khoát là tốt. Kệ : Dứt khoát tâm tu tự sửa mình Hành thông đời đạo quy y Phật Quý tướng Trời cao tâm không bận Thành tâm tu luyện niệm Nam Mô.	4) El Cajon, 02-07-2006 Hỏi: <i>Muốn đạt pháp phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn đạt pháp phải thực hành đúng đắn. Kệ : Siêng năng thực hành chỉ đạt pháp Giải quyết mê mù tự thức tâm Thành tâm tu luyện tránh sai lầm Thực hành chánh pháp chung hội hợp.
5) El Cajon, 03-07-2006 Hỏi: <i>Chuyện nào phải làm và chuyện nào không?</i> Đáp: Thừa chuyện cần phải làm ngay và chuyện không cần thiết cũng không nên nghĩ đến. Kệ : Việc làm trật tự rất cần thiết Thành tâm xây dựng tránh buồn phiền Thực hành chánh pháp rất cần luyện Bình tâm học hỏi pháp chơn truyền.	6) El Cajon, 04-07-2006 Hỏi: <i>Muốn có trật tự phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn có trật tự phải thực hành đúng. Kệ: Thành tâm phục vụ duyên Trời độ Khai triển chính mình niệm Nam Mô Khai thông trí tuệ minh đạo đức Duyên lành sẵn có ta nên học.
7) El Cajon, 05-07-2006 Hỏi: <i>Duyên lành là những chuyện gì?</i> Đáp: Thừa duyên lành xuất phát tự thiện tâm. Kệ : Tâm thật thà xây dựng nên công Khai triển tâm linh sống một lòng Khai tâm mở trí thông đường đạo Thực hành chánh pháp mở huệ tâm.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 5

Tâm an thế cảnh chẳng bàng hoàng
Lý lẽ phân minh tự chuyển sang
Quy hội chơn hồn tâm đạt pháp
Thực hành chất phác tiến chung đường

“Tâm an thế cảnh chẳng bàng hoàng”:

Tâm chúng ta thanh tịnh, hành pháp tâm thanh tịnh, rồi khổ cảnh chúng ta không có bàng hoàng, ồn ào ào ào rồi đâu cũng sẽ vào đây.

“Lý lẽ phân minh tự chuyển sang”:

Phán xét rõ ràng, có đến, có đi, có động, có tịnh thì chúng ta chuyển sang giới tịnh thay vì động.

“Quy hội chơn hồn tâm đạt pháp”:

Chơn hồn ta càng ngày càng sáng suốt, tâm chúng ta hiểu đường đi. Pháp là khứ giả, là đi, đường đi.

“Thực hành chất phác tiến chung đường”:

Chúng ta thực hành chất phác, một là một hai là hai, thực hành đứng đắn tự giải thì đường đi chung tiến hòa bình rất rõ rệt. Thế gian ai cũng muốn có sự hòa bình yên ổn cho tâm thân nhưng không hành làm sao có được, không dụng nguyên khí của Trời Đất để giải sự trần trọc trong nội tâm của chính mình làm sao đạt pháp.

Nhiều người thậm chí tin nơi sự phù hộ của một vị sư phụ nào rốt cuộc tâm thân bất ổn, tu suốt kiếp không thấy được mình làm sao thấy được Tiên Phật. Mà có thấy được Tiên Phật

hình ảnh bên ngoài đó cũng giả mà thôi, đâu có thật đâu. Chính mình mới là thật. Thấy rõ vị trí tiến hóa của chính mình mới là thật. Người tu Vô Vi: Vô là không, Vi là nhỏ cũng không, chứ không nuôi dưỡng sự mê tín dị đoan và phù hộ. Trời Đất đã phù hộ rõ ràng, cấu trúc từ siêu nhiên hình thành một thể xác có hiện diện tại mặt đất, đầu óc xán lạn. Biết xây nhà, biết tạo nghiệp nhưng mà không chịu sửa làm sao tiến tới thanh giới được.

Xác của con người là căn bã của thanh quang, đi đứng ngồi nằm toàn là tự động mà chúng ta tu giải từ căn bã của thanh quang tiến tới hòa hợp với thanh quang là chúng ta nhẹ nhàng. Ý muốn đi đâu thì nó sẽ đến đó, nên Vô Vi gọi là xuất hồn. Muốn xuất hồn phải thanh lọc mình. Lấy cái gì thanh lọc? Lấy nguyên khí của Trời Đất thanh lọc cơ tạng càng ngày càng sáng suốt, mắt sáng tâm minh mới là người tu Vô Vi. Tu mà bàn bạc chánh trị, cơ cực, của người khác, mà không biết bàn bạc trật tự của chính mình là sai lầm rồi. Cho nên, nghe nói chuyện trong ba câu là biết người đó đứng ở vị trí nào, nếu chúng ta thanh tịnh. Các bạn không phải là thầy bói, không phải là thầy tướng mà thanh tịnh rồi các bạn sẽ hiểu tất cả những tướng số là gì, sanh khắc là gì? Nhận định mọi sự việc rất rõ ràng, đứng tiến trong thanh tịnh, không bị sự mê lầm nữa.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 22 tháng 08 năm 1970

Đạo đời đời đạo khắp nơi nơi
Sắc khí tương sanh thay đổi đời
Thanh tịnh phân hành chung quyết định
Tử sanh sanh tử chuyển không rời

Đạo thời vô hạn không lời
Đời thời giới hạn nơi nơi khác thường
Kẻ không lại được nhịn nhường
Người ngu chẳng được thấu tường việc chi
Sắc duyên duyên sắc cũng thì
Người sang kẻ tiện uy nghi khác thường
Phật thì thoát khỏi các đường
Đấu tranh tham dục tự lường sửa tu
Thế gian lưu lại kẻ ngu
Giết nhau chẳng kể thân tù đang mang
Tu thời lại muốn được an
Nhưng không hành đúng pháp ban cho người
Xét đời lại thấy nực cười
Ai ai cũng muốn làm người không ly
Chẳng lo thanh tịnh xét suy
Bên trong hồn vía sẽ quy thiên đàng
Tử sanh định luật rõ ràng
Tham rồi chẳng được nhưng màng tham lam
Gắng tu xuất phát điển quang
Hồi quang phản chiếu rọi đàng tự tu
Tu cho thanh tịnh hết mù
Biết mình biết họ giao du cõi trời
Ước mong các bạn xét lời
Nhủ khuyên bá tánh tự đời tiến thẳng.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

120. CHUYỆN GIẢI THOÁT SỰ TRÓI BUỘC (Tiền thân Bandhanamokkha)

Chỗ này kẻ ngu nói...,

...
Họ đưa vị cổ vấn tể tự đến gặp vua. Vua thấy vị ấy liền nói:

- Này Bà-la-môn, ngươi không xấu hổ đối với ta sao? Sao ngươi lại làm ác hạnh như vậy?

- Thưa đại vương, tôi sinh ra trong gia đình Bà-la-môn thượng lưu. Từ trước đến nay, tôi không sát sanh ngay cả một con kiến. Từ trước đến nay, tôi không lấy của không cho, ngay cả một cọng cỏ. Từ trước đến nay, tôi không nhìn đến một nữ nhân của người khác với con mắt luyến ái, dù chỉ một cái liếc mắt đưa tình. Từ trước đến nay, tôi không nói một lời nói dối, dầu chỉ để đùa vui. Tôi không có uống rượu, dù chỉ một giọt bằng ngọn cỏ Kusa. Tôi hoàn toàn vô tội đối với đại vương. Nhưng hoàng hậu độc ác kia đã cầm tay tôi với tâm tư đầy dục vọng, nói toạc cho tôi biết ác hạnh bí mật của mình trước khi đi vào cung phòng. Trước tôi đã có sáu mươi bốn người sứ giả đến đây, đem theo thông điệp của đại vương gửi hoàng hậu, những người ấy đều có tội. Hãy gọi họ đến đây và hỏi từng người trong bọn họ có làm như hoàng hậu đã bảo hay không.

Vua cho gọi sáu mươi bốn người kia và hoàng hậu đến và hỏi họ có làm như hoàng hậu đã bảo hay không. Họ thú nhận có làm. Nhà vua sai trói họ lại và ra lệnh chặt đầu cả sáu mươi bốn người ấy. Đến đây, Bồ Tát thưa:

- Thưa đại vương, những người này không có tội! Chúng chỉ làm theo sở thích của hoàng hậu. Chúng vô tội, vậy hãy tha cho chúng! Còn hoàng hậu cũng không có tội. Tánh dâm dục của hoàng hậu không bao giờ thoả mãn, sanh ra đã như vậy rồi! Hoàng Hậu chỉ làm thuận theo bản tánh của mình thôi! Do vậy, hãy tha thứ cho hoàng hậu.

Như vậy, bằng nhiều cách, Bồ Tát làm cho vua hiểu rõ sự việc, cứu mạng sống sáu mươi bốn người ấy và bà hoàng hậu ngu si, và xin vua ban cho họ những trú xứ để ở. Sau khi tất cả mọi người được giải thoát và được cho chỗ ở, Bồ Tát đến vua và thưa:

- Thưa Đại vương, lời nói buộc tôi không căn cứ của kẻ ngu si và dui mù làm cho các bậc hiền trí bị trói vào chỗ không xứng đáng, bị trói quặp cánh tay sau lưng; còn lời nói của bậc hiền trí là nguyên nhân khiến kẻ ngu si thoát khỏi bị trói tay sau lưng. Như vậy, lời kẻ ngu trói buộc một cách không thích đáng, còn lời nói bậc hiền trí thời giải thoát các trói buộc.

Nói vậy xong, Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Chỗ nào kẻ ngu nói,
Chúng trói kẻ vô tội,
Chỗ nào bậc trí nói,
Cứu thoát kẻ bị trói.*

Như vậy, bậc Đại Sĩ với bài kệ này, thuyết pháp cho vua và nói:

- Tôi gặp sự đau khổ này là vì còn sống đời gia đình. Nay tôi không có công việc gì trong gia đình nữa. Hãy cho phép tôi được xuất gia.

Sau khi được phép xuất gia, từ bỏ bà con thân thuộc, từ bỏ tài sản lớn, Bồ Tát làm bậc tiên nhân du sĩ, sống ở Tuyết Sơn, đạt được các

thắng trí và Thiền chứng và tái sinh lên cõi Phạm Thiên.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy bà hoàng hậu độc ác là thiếu nữ Bà-la-môn Cinca, vua là Ananda, còn vị cố vấn tế tự là Ta vậy.

